

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
Slavonski Brod

Poslovni broj P-21/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji Mirandi Gavrić Jularić, u pravnoj stvari tužitelja TOMISLAVA MARIĆA, OIB: 89901307474, iz Slavonskog Broda, Ulica Matije Mesića 47, zastupanog po punomoćniku Mirku Jeliću, odvjetniku u Slavonskom Brodu, Augusta Cesarca 28, protiv tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Metelko, Knežević & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Radoslava Lopašića 6, radi utvrđenja ništetnosti i naknade parničnih troškova, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 04. rujna 2026. godine u nazočnosti tužitelja osobno uz punomoćnika, te zamjenika punomoćnika tuženika, a presude javno objavljene dana 05. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je ništetna i nepoštена odredba Ugovora o hipotekarnom kreditu broj 3225507681 od 10. studenog 2011. godine, sklopljenog između tuženika ZAGREBAČKA BANKA d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, kao kreditora, i tužitelja Tomislava Marića, OIB: 89901307474, Ulica Matije Mesića 47, Slavonski Brod, kao korisnika kredita, Marijana Marića kao sudužnika, Sonje Marić kao sudužnika, Brune Marića kao sudužnika, Gorana Stojanovića kao založnog dužnika, solemniziranog kod javnog bilježnika Miroslava Bračuna iz Slavonskog Broda pod brojem OV-22398/11 dana 22. studenog 2011. godine, u članku 2., u dijelu koji glasi: „Korisnik kredita obvezuje se platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora“, a koji dio se odnosi na tzv. naknadu za obradu kredita.
- II. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju Tomislavu Mariću, OIB: 89901307474, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 851,55 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope Europske središnje banke za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 16. siječnja 2026. godine podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe. U tužbi navodi da je dana 10. studenog 2011. godine s tuženikom sklopio Ugovor o hipotekarnom kreditu broj 3225507681 (broj partije 7105411157), na temelju kojeg mu je tuženik odobrio i stavio na raspolaganje iznos od 65.500,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate. Navedeni Ugovor je solemniziran kod javnog bilježnika Miroslava Bračuna pod brojem OV-22398/11 dana 22. studenog 2011. godine. Tužitelj ističe da se radi o unaprijed formuliranom tipskom ugovoru tuženika. Odredbom članka 2. predmetnog Ugovora ugovoreno je da se korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora. Tužitelj smatra da je ugovorna odredba o obvezi plaćanja naknade za obradu kreditnog zahtjeva nepoštena i ništetna u smislu Zakona o zaštiti potrošača (ZZP/03) i Zakona o obveznim odnosima (ZOO). Poziva se na praksu Suda Europske unije u predmetima C-84/19 i C-224/19, ističući da naknada za obradu ne predstavlja glavni predmet ugovora niti bitnu činidbu, već akcesornu odredbu podložnu testu nepoštenosti. Tvrdi da mu tuženik prilikom sklapanja ugovora nije iskazao konkretne troškove niti strukturu naknade, niti je dokazao da odgovara stvarno pruženim uslugama, te da tužitelj nije imao nikakav utjecaj na sadržaj navedene odredbe već mu je ista nametnuta.
2. Tuženik je u odgovoru na tužbu od 26. veljače 2026. godine u cijelosti osporio tužbeni zahtjev. Prvenstveno ističe prigovor nedostatka pravnog interesa tužitelja za vođenje deklaratorne parnice sukladno članku 187. ZPP-a, navodeći da tužitelj u historijatu tužbe nije dokazao da mu je naknada uistinu i naplaćena te da nije dokazao pravni interes za preventivnu pravnu zaštitu. Oспорava status tužitelja kao potrošača, navodeći da tužitelj nije dokazao da se sredstvima kredita koristio isključivo u potrošačke svrhe izvan trgovačke ili profesionalne djelatnosti. Nadalje, tuženik tvrdi da je ugovorna odredba jasna, razumljiva i lako uočljiva te da je usklađena s Direktivom 93/13/EEZ i člankom 84. ZZP-a. Ističe da naknada za obradu pokriva stvarne operativne troškove Banke (rad djelatnika, IT sustavi, materijalni i regulatorni troškovi, provjere u registrima). Poziva se na presudu Suda EU u predmetu C-621/17 (Gyula Kiss), tvrdeći da banka nije dužna u samom ugovoru detaljno navesti sve pojedinačne usluge koje se pružaju u zamjenu za naknadu. Također se poziva na presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-2101/2022-4 od 11. listopada 2022. godine te tvrdi da odredba ne uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka. Predlaže da sud tužbu odbaci radi nedostatka pravnog interesa, podredno odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.
3. Navodi stranaka u podnescima
 - 3.1. Podnesak tužitelja od 04. ožujka 2026. godine: Tužitelj navodi da pravni interes temelji na nespornoj činjenici da mu je temeljem sporne odredbe naplaćena naknada u iznosu od 9.834,13 HRK (1.305,21 EUR), što dokazuje dopisom samog tuženika od 27. veljače 2026. godine (Ur. broj: 153/26). Status potrošača dokazuje samim

Ugovorom o kreditu te predlaže svoje saslušanje. Ponavlja da se o ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo te da je teret dokaza o pregovaranju na banci.

- 3.2.** Podnesak tuženika od 30. ožujka 2026. godine: Tuženik prigovara prvotno označenoj vrijednosti predmeta spora od 1.327,01 EUR. Potvrđuje i ne spori da je naknada za obradu kreditnog zahtjeva naplaćena u iznosu od 9.834,13 HRK / 1.305,21 EUR, te predlaže da sud temeljem članka 40. stavka 3. ZPP-a odredi vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.305,21 EUR. Ponavlja materijalno-pravne prigovore te ukazuje na kasniji zakonski okvir (ZPK 2009, Pravilnik o naknadama 2014, ZSK 2017) ističući da u vrijeme sklapanja ugovora 2011. godine nije postojala zakonska zabrana ugovaranja naknade za obradu kredita.
- 3.3.** Podnesak tužitelja od 02. travnja 2026. godine: Tužitelj se suglasi da se vrijednost predmeta spora u ove pravnoj stvari utvrdi u iznosu od 1.305,21 EUR. Ponavlja da je odredba nepoštena jer je naplaćena proizvoljno, bez objašnjenja i bez pregovaranja, te ustraje u tužbenom zahtjevu.
4. Među strankama nije sporno da su tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor dana 10. studenog 2011. godine sklopili Ugovor o hipotekarnom kreditu broj 3225507681 na iznos od 65.500,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti, koji je solemniziran dana 22. studenog 2011. godine pod brojem OV-22398/11, da predmetni Ugovor u članku 2. sadrži odredbu prema kojoj se korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora, da je tuženik dana 02. prosinca 2011. godine od tužitelja naplatio naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 9.834,13 HRK (što preračunato po fiksnom tečaju konverzije iznosi 1.305,21 EUR), što izričito proizlazi iz dopisa tuženika od 27. veljače 2026. godine i što tuženik ne spori
5. Među strankama je sporno postoji li pravni interes tužitelja za podnošenje tužbe na utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe u smislu članka 187. ZPP-a, ima li tužitelj status potrošača u spornom ugovornom odnosu, je li ugovorna odredba članka 2. Ugovora o kreditu u pogledu naknade za obradu kreditnog zahtjeva unaprijed formulirana od strane tuženika (tipski ugovor) ili se o njoj pojedinačno pregovaralo i da li je predmetna odredba jasna i transparentna te uzrokuje li, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja (potrošača), odnosno je li ništetna.
6. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao sljedeće isprave priložene spisu: Ugovor o hipotekarnom kreditu broj 3225507681 od 10. studenog 2011. godine; Potvrdu/solemnizaciju javnog bilježnika Miroslava Bračuna pod brojem OV-22398/11 od 22. studenog 2011. godine;
7. Dopis tuženika Zagrebačke banke d.d. od 27. veljače 2026. godine (Urudžbeni broj: 153/26) o naplaćenoj naknadi; Izvadak iz Upute službenicima za odobravanje kredita građanima - osnovna uputa. Na glavnoj raspravi održanoj dana 04. rujna 2026. godine saslušan je tužitelj Tomislav Marić kao stranka u postupku.
8. Uvidom u Ugovor o hipotekarnom kreditu broj 3225507681 od 10. studenog 2011. godine i Potvrdu javnog bilježnika OV-22398/11 od 22. studenog 2011. godine, sud je utvrdio da je tužitelj kao fizička osoba sklopio predmetni

ugovor s tuženikom radi odobravanja kredita u iznosu od 65.500,00 EUR. Odredbom članka 2. Ugovora propisano je da je korisnik kredita dužan platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora. Iz same forme i sadržaja ugovora razvidno je da se radi o unaprijed tiskanom, standardnom (tipskom) ugovoru tuženika.

9. Uvidom u dopis tuženika od 27. veljače 2026. godine (Urudžbeni broj: 153/26), utvrđeno je da je tuženik dana 02. prosinca 2011. godine od tužitelja po predmetnom kreditu naplatio naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 9.834,13 HRK, što u protuvrijednosti iznosi 1.305,21 EUR.
10. Uvidom u Izvadak iz Upute službenicima tuženika, utvrđeno je da tuženik interno propisuje naplatu naknade za obradu kredita prema vlastitoj Tarifi naknada u postotku od iznosa kredita, bez specifikacije konkretnih i stvarnih troškova za svakog pojedinog klijenta.
11. Tužitelj Tomislav Marić u svom je iskazu na raspravi dana 04. rujna 2026. godine naveo da je 2011. godine podigao stambeni kredit u Zagrebačkoj banci d.d., koji je bio namijenjen kupnji stana za potrebe njegovog stanovanja, te se u te svrhe i isključivo koristio. Izjavio je da je prilikom sklapanja ugovora isti pročitao i potpisao, ali da mu nitko nije detaljno objašnjavao pojedine odredbe, niti je bilo ikakve mogućnosti da pregovara o uvjetima. Istaknuo je da je ugovor bio unaprijed pripremljen te su mu službenici banke samo rekli gdje da potpiše. Naveo je da mu nitko nije objasnio što znači naplata naknada, niti je unaprijed znao koliki će biti točan iznos te naknade, osim što mu je iznos od oko 10.000,00 kuna naplaćen odmah po realizaciji kredita. Naglasio je da je po zanimanju konobar, da nema ekonomska stručna znanja te da u vrijeme sklapanja ugovora nije bio vlasnik obrta niti član bilo kojeg trgovačkog društva.
12. Sud u potpunosti prihvaća iskaz tužitelja Tomislava Marića jer je iskazivao jasno, uvjerljivo i životno logično, a njegov je iskaz u potpunoj suglasnosti s pisanim dokazima priloženim spisu. Tuženik nije ponudio niti jedan dokaz kojim bi osporio istinitost tužiteljeva iskaza ili dokazao da se o spornoj odredbi pojedinačno pregovaralo.
13. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP), sud nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.
14. Neosnovan je prigovor tuženika da tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe radi utvrđenja ništetnosti. Prema članku 328. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22; dalje: ZOO), pravo na isticanje ništetnosti se ne gasi. Tužitelj ima pravni interes sukladno članku 187. ZPP-a utvrditi ništetnom ugovornu odredbu temeljem koje mu je naplaćen novčani iznos, jer utvrđenje ništetnosti predstavlja nužnu pravnu osnovu za otklanjanje pravne nesigurnosti i ostvarivanje restitucijskih prava.
15. Ispitujući status tužitelja, sud je utvrdio da tužitelj u spornom ugovornom odnosu ima status potrošača u smislu članka 4. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“, broj 96/03, koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora 2011. godine; dalje: ZPP/03). Tužitelj je fizička osoba koja je kredit sklopila radi rješavanja stambenog pitanja (kupnje stana za stanovanje), dakle u svrhe koje nisu namijenjene njegovoj trgovačkoj, poslovnoj niti

- profesionalnoj djelatnosti. Tuženik nije ponudio niti jedan dokaz koji bi doveo u sumnju potrošačku svrhu predmetnog kredita.
16. Člankom 81. stavkom 1. ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Stavkom 2. istog članka određeno je da se smatra da se o odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru. Prema stavku 4. istog članka, teret dokaza da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo leži na trgovcu (banci).
 17. U konkretnom slučaju, tuženik tijekom postupka nije ponudio niti jedan dokaz kojim bi dokazao da se o odredbi članka 2. Ugovora o kreditu u pogledu naknade za obradu kreditnog zahtjeva pojedinačno pregovaralo s tužiteljem. Iz iskaza tužitelja i priloženog Ugovora jasno proizlazi da se radi o tipskom ugovoru banke po principu "uzmi ili ostavi".
 18. Prema članku 295. ZOO-a, opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe i moraju biti u skladu s načelom savjesnosti i poštenja. Odredba kojome se potrošaču nameće obveza plaćanja naknade za obradu kredita u fiksnom postotku od odobrenog kredita (u konkretnom slučaju 9.834,13 HRK / 1.305,21 EUR), bez predočavanja strukture stvarnih troškova i bez objašnjenja koje konkretne usluge banka za taj iznos pruža, protivna je načelu savjesnosti i poštenja.
 19. Imajući u vidu i praksu Suda EU (predmeti C-84/19 i C-224/19) te stajališta Vrhovnog suda RH (npr. Rev 673/2023), ugovorna odredba o naknadi za obradu kredita ne predstavlja glavni predmet ugovora niti primjerenost cijene, već akcesornu obvezu. Naplata naknade određene u postotku od kredita, bez dokaza da odgovara stvarno nastalim troškovima obrade, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača.
 20. S slijedom navedenog, ugovorna odredba članka 2. Ugovora o hipotekarnom kreditu broj 3225507681 od 10. studenog 2011. godine u dijelu kojim se ugovara obveza plaćanja svih naknada i troškova u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora (a koji se odnosi na naknadu za obradu kredita) nepoštena je primjenom članka 81. stavka 1. ZZP/03 te ništetna temeljem članka 87. stavka 1. ZZP/03 i članka 322. stavka 1. ZOO-a. Stoga je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti usvojen pod točkom I. izreke ove presude.
 21. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a, prema kojoj stranka koja u cjelini izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove. Budući da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, pripada mu pravo na potpunu naknadu osnovanih parničnih troškova. Troškovi tužitelja odmereni su sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22; dalje: Tarifa) te zatraženom troškovniku predanom u spis na raspravi 04. rujna 2026. godine: Sastav tužbe od 16. siječnja 2026. godine: 150,00 EUR (Tbr. 7. toč. 1. Tarife); Sastav obrazloženog podneska od 04. ožujka 2026. godine: 150,00 EUR (Tbr. 8. toč. 1. Tarife); Zastupanje na pripremnom ročištu dana 13. travnja 2026. godine: 150,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1. Tarife); Zastupanje na ročištu dana 10. lipnja 2026. godine: 150,00

EUR (Tbr. 9. toč. 1. Tarife); Zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 04. rujna 2026. godine: 150,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1. Tarife); Zastupanje na ročištu za objavu presude dana 05. listopada 2026. godine: 75,00 EUR (Tbr. 9. toč. 3. Tarife) i trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 EUR. Slijedom navedenog, tužitelju su priznati parnični troškovi u ukupnom iznosu od 851,55 EUR. Pravo na zakonsku zateznu kamatu na dosuđeni iznos parničnog troška temelji se na članku 154. stavku 2. ZPP-a te teče od dnevnog donošenja/objave presude (05. listopada 2026. godine) do isplate.

Slavonski Brod, 5. listopada 2026.

Sutkinja

Miranda Gavrić Jularić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud.

DNA:

1. tužitelj po punomoćniku
2. tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-2390d**

Kontrolni broj: **0ac65-a00db-003d6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.